

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Dette Forslag fattes under Forhandling.

Brinck-Seidelin: Det forekommer mig ikke, at der efter den nu førte Discussion er nogen særlig Grund til at ønske nærværende Lovforslag undergivet en nærmere Behandling i et Udvalg. Efter den meget grundige Behandling, som Forslaget har faaet i det af Folkethinget nedsatte Udvalg, hvis Betænkning jo foreligger, og som afgiver et fortrinligt Grundlag for de eventuelle Endringsforslag, som ærede Medlemmer maatte kunne ønske at stille til Lovforslagets forskjellige Bestemmelser, seer jeg ikke, at der egentligt kan være nogen Grund til at nedsætte et Udvalg. Jeg skal derfor meget fravaade, at man nedsætter et Udvalg, hvilket kun kan virke hemmende paa Lovforslagets videre Gang i Rigsdagen og bevirke en Standsning, der let, naar man seer hen til Sæssionens fremrykkede Tidspunkt, vil kunne blive eensbetydende med Sagens hæderlige Begravelse. Jeg vil derfor tilraade ærede Medlemmer, der ville fremme Lovforslaget, at stemme imod Nedsættelsen af et Udvalg.

Madvig: Jeg vil tværtimod raade Thinget til at nedsætte et Udvalg, og det ikke blot af Hensyn til Sagens store Betydning, men ogsaa af særligt Hensyn til to Momenter, der endnu stærkere ere komne frem idag end i de foregaaende Møder. Det ene Moment er det, at der hersker Uklarhed over Forholdet mellem to Regjeringsmedlemmers Erklæringer og angaaende den Betydning og Vægt, som disse Erklæringer skulle have. Finantsministeren har med stor Vægt søgt at berolige Thinget med en Henviisning til Finantsloven. Indenrigsministeren henviser vistnok ogsaa til Finantsloven, men der synes dog at være en forskjellig Opfattelse tilstede imellem dem, med Hensyn til hvad en Bevilling paa Finantsloven vil sige, og den Beroligelse, der kan ligge deri, og jeg ønsker derfor, at man maa kunne forhandle herom med begge de Herrer Ministre. Det andet Moment er, at der efterhaanden synes at have gjort sig en Stemning og Opfat-

telse gjælden, som om de Medlemmer, der have havt Betænkkeligheder ved Lovforslaget, vilde have den enten forkastet eller absolut reduceret til den Skikkelse, hvori den oprindeligt kom fra Regjeringen. Der har i Virkeligheden været saa mange forskjellige Anskuelser og Nuancer mellem de Medlemmer, der have havt Betænkkelighed ved simpelt hen at gaae ind paa Lovforslaget, at det maa ansees for ønskeligt, at der kan komme noget større Klarhed over disse Forhold. Der er enkelte Medlemmer, der maastee slet ikke vilde gaae ind paa Lovforslaget eller nogen Deel af samme, men der er ogsaa adskillige, der vilde kunne gaae en heel Deel videre, om de end ikke kunne gaae ind paa Lovforslaget, som det nu foreligger, og som ønske at forhandle om den Maade, hvorpaa man muligt kunde komme til en Overenskomst. Naar man henviser til, at der jo godt kan stilles Endringsforslag uden et Udvalg, saa vil jeg dertil sige, at vi jo Alle vide, at det ved en saadan Sag ikke er gjort med at stille enkelte Endringsforslag, men at det kommer an paa, jeg kan næsten sige, Gnidningen mellem de forskjellige Endringsforslag, hvorved disse efterhaanden kunne antage en saadan Skikkelse, at de kunne bidrage til at bringe et Forlig istand. Dette troer jeg imidlertid kun kan skee gennem et Udvalg. Jeg er overmaade langt fra at ville forhindre, at denne Sag bringes til et Resultat, thi det vilde jeg ansee for at være saa lidet ønskeligt som muligt. Jeg ønsker, at Landstinget ved enhver Leilighed skal hævde sin Stilling, men at flaae et saadant Lovforslag ihjel ved at forhale det, vilde undergrave Landstingets Værdighed.

Rettelser.

- Sp. 2039 Lin. 20 f. o.: „1850—51“ l.: „1850—61“
 — — — 21 f. o.: „Entrepreneurer“ l.: „Entrepreneuren“
 — 2040 Lin. 24 f. o.: „1850—51“ l.: „1850—61“
 — 2082 — 19 f. o.: „Ringfjording“ l.: „Ribe“
 — 2100 — 4 f. o.: „dens Existent“ l.: „Egnens Sjønhed“
 — 2101 Lin. 13 f. o.: „naturligt“ l.: „nyttigt“
 — 2102 — 20 f. o.: „1ste Kreds“ l.: „7de Kreds“